

Sportegyesület (Csákánydoroszló KSE)

Csákánydoroszlóban a legnagyobb hagyománya a labdarúgásnak van a különböző sportok között. 1923-ban került az első focilabda Nagycsákányba, és ha már volt labda, akkor szükség volt egy pályára is. Az első pálya igencsak kezdetlegesnek nevezhető, mert egy legelőn alakították ki, és két bot jelentette a kapufákat. Az a futballpálya a Hásika – tó közelében volt, attól jobbra, a Rába híd felé vezető régi postaút mellett, annak is a jobb oldalán. Ma szántóföld van a helyén, és napjainkban Pókos a terület neve. A csapat alapítóinak a Szakasits testvéreket (Gyulát és Jánost) lehet tekinteni. Az első hivatalos mérkőzés is itt zajlott le 1924 - ben, az ellenfél pedig a Körmendi Cserkészek csapata volt. A csákányi futballcsapat - vagyis a későbbi Sportegyesület - tehát 1924 - ben hivatalosan is megalakult! Közben a rábadoroszlói legelőn (népies elnevezéssel „Parag”) is tanyát vertek egy időre, és ezen a pályán is játszottak egy hivatalos mérkőzést (kupamérkőzést), 1925. szeptember 2 – án, amelyen vereséget szenvedett a csapat a Szombathelyi Vasutas II csapatától. Mivel a csapatnak "hivatalos" neve ekkor még nem volt, ezért ezen a mérkőzésen Rábadoroszló néven játszottak! A rábadoroszlói futballpálya a „Parag” nevezetű réten (akkor éppen libalegelőn) volt egykor, amely terület a Pacsirta Csárda mögött található ma. Az 1920 - as évek végén tudtak először maguknak a játékosok egységes mezt venni, amelynek a színe kék - sárga volt, hosszanti csíkozással, ugyanis addig mindenki a saját ruhájában játszott! Ekkor választottak maguknak csapatnevet is, először NTK (Nagycsákányi Testedző Kör), majd később NPLe (Nagycsákányi Polgári Lövész Egylet) lett a csapat hivatalos neve! A környéken rövid időn belül elismert futballcsapat lett a csákányi gárda! A csapat az 1930 - as évek elejétől kezdve játszott minden vasárnaponként barátságos, és néha hivatalos kupamérkőzéseket, mivel bajnokság akkoriban még nem volt! Ezeket a mérkőzéseket azonban már az új futballpályájukon játszották, amely a vasúti pálya mellett lett kialakítva, kissé távolabb (több kilométerre) a községtől. Ez a futballpálya közelebb volt Rábadoroszlóhoz mint Nagycsákányhoz! A mai Kati Bisztró közelében volt, a vasúti pálya mellett, Körmend felől nézve a vasúti pálya bal felén, közel ahhoz a vasúti átjáróhoz, amelyen át az út a Dombi Majorhoz (régiben Új Major) vezet. A futballpálya mellett egy tenispálya is volt, amelyen az „úri osztály” tagjai szoktak játszani. Ne feledjük, hogy a 8 – as számú főút ekkor még nem volt meg! Abban az időszakban a csákányi csapat még a szomszédos Ausztriában is játszott két barátságos mérkőzést, Németújváron (ma Güssing) és Gyanafalván (ma Jennersdorf)! Azokban az időkben játékvezetőt általában mindig a hazai csapat biztosított. Az 1930 - as évek közepén kezdett el hanyatlani a futball a községben, majd 1936 - ban az épülő Székesfehérvár - grazi műút (a mai 8 - as) építése is megcsónkította 10 méter hosszúságban a futballpályát is, az alsó részén. Ezért egy új futballpályának való helyet kellett keresni a csapat számára! Ezt gyorsan meg is találták, mégpedig a Gyümölcsös (népies nevén Gyümöcsös áli) elnevezésű helyen, a Várkert mögött, közel a Vasútállomáshoz. Mivel ez a futballpálya is a vasúti pálya és a 8 - as számú főútvonal között volt, ezért a futballpálya hossza viszonylag rövid volt. Ekkor azonban már futballcsapat sem volt, hanem csak a gyerekek és a felnőttek rúgták a labdát a réteken és a legelőkön szinte minden este, és rendeztek Ószeg - Főszeg, majd Csákány - Doroszló meccseket! Aztán eljött az 1938 - as esztendő! Egyik májusi estén Magyar Ferenc (a régi csapat egyik játékosa) gondolt egy merészet több volt csapattársával együtt, és hamarosan lekötöttek egy mérkőzést a szomszédos Ivánc csapatával! Bár Iváncon egy vasárnapi napon vereséget szenvedtek, de a következő vasárnapra visszahívták az ivánciakat, akiket másodszor már legyőztek a vasúti pálya melletti “régiben – új” futballpályán. Ettől a két mérkőzéstől kezdve számíthatjuk a csákányi futball "újjaéledését", mert ezután már ismét minden vasárnap délután játszott a csapat barátságos mérkőzéseket a környékbeli községek csapataival! A "csákányi "nagy" csapatnak a sikeres korszaka 1938 – 43 között volt. Ez a csapat annyira sikeres volt, hogy a környéken csak Körmend és Szentgotthárd csapatai tudtak az ellenfeleik lenni, és ezt a csapatot még ma is emlegetik a faluban! A csapat 1940 – ben szerepelt a legsikeresebben, amikor is 140 – 28 lett a

gólaránya. Ez a "nagy" csapat 1943 nyarán megszűnt, elsősorban a bevonulások és a játékosok egy részének a munkahelyi elfoglaltsága miatt, és ezután már csak a Kocsis Sándor kántor tanító által patronált leventék futballoztak eléggé gyenge színvonalon. Viszont a leventék hatalmas munkával egy egészen jó minőségű és szabályos nagyságú futballpályát építettek a volt Vásártéren, ami viszonylag közel volt a Vörös – patak hídjához és természetesen magához a patakhoz is. Ez a futballpálya a mai Vasút út 1. számú lakóház után található réten (Alsó – gyepe) volt. Ezt a pályát viszont a viszonylag gyakoribb, nagyobb rábai árvizek fenyegették, és ilyen alkalmakkor nem lehetett azt használni. Aztán 1944 - ben (húsvét után) a leventék is bevonultak, és ezután már nem volt, aki futballozzon. Megszűnt a sport is a faluban, egészen 1946 tavaszáig! Az 1946 - ban Szabó János vezetésével újra megalakult csákányi futballcsapat az első mérkőzését a várkastélyban állomásozó szovjet katonák ellen játszotta április 3 - án, és 4 - 0 - ra megnyerte a barátságos mérkőzést. Ezután már szinte minden vasárnap játszottak barátságos mérkőzéseket a környékbeli községek csapatai ellen, illetve serleg (kupa) mérkőzéseket is, szintén környékbeli csapatok ellen! 1946 szeptemberében aztán a Vasi Bajnokság (megyei bajnokság) is megindult, amelynek az egyik csoportját megnyerte a csákányi csapat! A csákányi csapatnak ekkor ifjúsági csapata is volt, akik a „Megyei Mezőtlábas Bajnokságban” játszottak, és ezt a csapatot főleg doroszlóiak alkották. Ők is eljutottak a döntőig, ott azonban balszerencsés vereséget szenvedtek a Celldömölk csapatától. A csákányi csapat következő „nagy” korszaka 1946 – 56 között volt, ezt elsősorban Szabó János neve fémjelezte. 1948 húsvét hétfőjén a járási bajnokságban szereplő csapat egy hírverő (barátságos) mérkőzésen legyőzte Csákányban a nagy nevű Újpesti Munkás Torna Egylet (a mai UTE elődjét) csapatát 3 – 1 – re! A csapat 1950 - 51 - ben Csákánydoroszlói DISz néven szerepelt a járási bajnokságban, amelyet az utóbbi évben meg is nyert, és így a csapat a fennállása folyamán először felkerült a megyei II. osztályba! 1952 – ben adták át a csapat jelenlegi futballpályáját, egy öltözővel együtt, ami a Várkastély mellett található! Ezt a szép fekvésű pályát az Őrségi Állami Erdőgazdaság Barabics Elemér mérnök irányításával készítette el! Az Őrségi Állami Erdőgazdaság központja a várkastélyban volt akkor, és az Erdőgazdaság sportszerető igazgatója, Kronekker József, a szárnyai alá vette a csapatot! Ezért a csapat neve is Csákánydoroszlói ÁGSK - ra változott 1952 - ben. Ebben az évben az Erdőgazdaság hathatós szponzorálásával a csapat megnyerte a megyei II. osztályú bajnokságot, és így felkerültek először a megyei I. osztályba! 1953 - ban a csapat neve ismét megváltozott, ezúttal Csákánydoroszlói Traktorra, és ettől kezdve a megyei Traktor lett a csapat fő támogatója is! Ekkor a megyei I. osztályú bajnokság annyira erős volt, hogy egyedül csak a csákányi csapat volt benne falusi klub, a többiek mind városok csapatai voltak! Sajnos a csapat az első évében az erős mezőnynek köszönhetően kiesett a megyei I. osztályból, vissza a megyei II. osztályba, amit azonban megnyertek, és így 1956 tavaszán ismét visszakerültek a megyei I. osztályú bajnokságba! Itt a csapat ősszel a 7. helyen végzett, ám az októberi forradalmi események következtében a sportesemények szüneteltek. 1957 - ben megszűnt a Traktor SE, ami a csapatot az anyagi bázisától fosztotta meg, és ezért sajnálatos módon a csapatnak vissza kellett lépnie a további küzdelmekről 1957 tavaszán, és így visszakerültek a járási bajnokságba! 1957 - ben a csapat megnyerte a járási bajnokságot, és felkerült ismét a megyei II. osztályba! A következő évben sikerült a csapatnak megnyernie a megyei II. osztályú bajnokságot is, és így ismét visszakerültek a megyei I. osztályba! Ettől kezdve a csapat hol a megyei I., hol pedig a megyei II. osztályban szerepelt. A csapat hamarosan megint nevet változtatott, és azután egészen 1981/82 - ig Csákánydoroszlói TSz SK néven szerepelt, mivel a szponzora a helyi termelőszövetkezet (Kossuth MTSZ) lett. 1994 - 96 között a csapat Csákánydoroszló SE néven futballozott, előbb a megyei II. osztályban, majd annak a megnyerése után, a következő évben (1995) már a megyei I. osztályú bajnokságban! A csákányi futballcsapat a megyei I. osztályból az 1997/98 - as idénytől "búcsúzott el" (esett ki), és azóta is a megyei II. osztályban futballoznak, több - kevesebb sikerrel! A jelenlegi Csákánydoroszló KSE csapatnevüket a 2009/10 - es idénytől kezdve viselik! A csákányi futballcsapat legnagyobb közelmúltbeli sikere az volt, amikor 1994 – ben (az 1994 – 95 – ös Magyar Kupa kiírásában) bejutottak a Magyar Kupa legjobb 64 csapata közé, és az egyik csoportmérkőzésen

Csákányban fogadták az akkor NB I. – ben szereplő Soproni VSE csapatát, amely mérkőzést a vendégek nyerték meg. 1996 – ban az egyesületen belül létrejött a teke szakosztály is, amely azonban 2014 – ben megszűnt, mert a tekések a különválás mellett döntöttek, és önálló egyesületet hoztak létre. Az öltöző – klubház épületét és a labdarúgó pályát legutóbb 2002 – ben újították fel, illetve rekonstruálták. A sportegyesület a felnőtt futball csapaton kívül rendelkezik még egy ifjúsági csapattal, illetve két utánpótlás csapattal is. Jelenleg a futball csapat a megyei II. osztály „Déli” csoportjában szerepel. Évente mindig nagy sikerrel rendez meg az egyesület a Sportbált, valamint ők rendezik a szintén évenként megrendezésre kerülő falunap „első napját” is, amely a sporttal kapcsolatos, és az egyesület sporttelepe ad helyet a számára. Az idei volt sorrendben a 29. – ik falunapi labdarúgó bajnokság. Az egyesület jelenlegi elnöke Dénes Miklós, a székhelyük pedig a Fő út 13 szám alatt található.

A régebbi csákányi csapatok játékoskeretei:

1924 - 1930 - as évek eleje, "a csákányi futball úttörői":

"Csapatvezető": Szakasits Gyula

Játékosok: Szakasits Gyula, Szakasits János, Rákovits Gyula, Musits (Dóci) Ferenc, Winkelbauer Károly, Soós László, Soós Antal, Soós Jenő, Böröcz Ignác, Subits Sándor, Szabó Gyula, Horváth János (Porszem), Somogyi Sándor, Gyuk István és Mozsolits Jenő (utóbbi két játékos Taródfáról) és még néhányan.

1930 - as évek eleje - 1936:

"Csapatvezető":

Mester Sándor.

Musits (Ferci) Gyula, Kolosits Károly, Vogrincsics Béla, Szakasits János, Májer József, Balla József, Szabó Sándor, Kosits László, Szabó László (Bundi), Rákovits Gyula, Noé József, Németh József (Stupli), Magyar Ferenc, Bedőcs János (Zsazsa), Németh Gyula (Gazda), Sütő József, Oberfrank Géza, Bucsi János, Borovszky Rudolf, Kocsis Sándor és Krauzer Ernő Jakabházáról.

1938 - 1943 "az első nagy csapat":

Csapatvezetők:

Zsigovits Ferenc, Rákovits Gyula, Hargitai Ferenc, Bucsi József.

Játékosok: Fóth Vilmos, Kolosits Károly, Laskovits László, Németh János (Angol), Borovszky Zoltán, Császár József, Fóth László, Horváth József (Lakops), Bugári József Gasztonyból, Hargitai Imre, Hargitai József, Bedőcs József (Zsazsa), Hertelendi László, Hargitai Sándor, Magyar Ferenc, Kelemen Tibor, Szabó János, Magyar János, Rábai János Hegyhátszentmártonból, Dömötör Lajos Horvátnádaljáról, Borsos Zoltán, Rozsnyai László, Kosits László, Horváth Ferenc (Iván), Kelemen József, Horváth József (Varga), Borovszky Rudolf.

1946 – 1956 „a második nagy csapat”:

Csapatvezetők:

Zsigovits Ferenc, Rákovits Gyula, Hargitai Ferenc, Kardos Ferenc, Dr. Soós Jenő.

Játékosok: Péter (Preces) József, Horváth (Meztél lábas) Lajos Vasaljáról, Keszi Sándor, Horváth József (Varga), Dömötör Lajos, Zsigovits Géza, Zsigovits Béla, Horváth (Lakos) István, Bedőcs (Zsiga) Jenő, Magyar Ferenc, Magyar János, Bakos János, Szarvas Károly, Czeininger István, Kardos Ferenc, Szabó János (ő egyben társadalmi edző is volt), Szilágyi Sándor (ő tanító volt), Fekete János, Kocsis Sándor (ő is tanító volt), Rábai János, Tóth István, Horváth László (Karika), Bedőcs Sándor (Zsiga), Császár Ferenc (Dumi), Takács József, Tóth Árpád (Nyafi), Bálint Gyula (Fula), Kovács Ödön, Musits Dezső, Sass Ferenc, Császár István, Bodó László Felsőmarácról, Tóth Ferenc Káldról, Bauer János, Bedőcs Ferenc (Primos), Musits Gyula, Soós László, Horváth Károly (Kosits), Dömötör László, Tajler Kálmán, Pál Antal tanító Körmendről, Kránitz Vilmos tanító Viszákra, a csákányi határőr őrsről Csikesz Sándor, Csabai Béla és Kispataki János, Kázár András, a taródfai határőr őrsről Kárász Sándor, Nagy Mihály és Hertel István (ő később Csákánydoroszlóba nősült), a szentgotthárdi határőr őrsről pedig Putz Ferenc, Kaszás Sándor, Nemczó Vilmos, Papp László, Bencsik Géza és Barna Sándor, Vass László, Polgár Antal, Gerencsér Sándor (Putik).

Csákány II játékosai: Kovács Ödön (ő később felkerült az első csapatba), Boldizsár, Juhász, Bedőcs János, Bedőcs Jenő, Topor, Hertelendi János (ő később felkerült az első csapatba), Fekete János (ő az első csapat tagja volt), Babics Vilmos, Bedőcs Sándor (Zsiga, ő később felkerült az első csapatba), Szarvas Károly (ő az első csapat tagja volt), Molnár Gyula Iváncról, Kuntár Ferenc Rábagyarmatról, Zsigovits Ferenc Felsőmarácról, Henits Zoltán Kemestaródfáról.

Az 1994 – 95 – ös Magyar Kupa kiírásában a legjobb 64 közé jutó csapat azon játékosainak a névsora, akik játszottak a csoportmérkőzéseken:

Csapatvezetők: Laskovits István (sportelnök), Friedli József (szakosztályvezető), Babits Ferenc (edző),

Sály Frigyes, Pölcz István, Bedőcs Balázs (ők kapusok voltak), Soós Róbert, Németh Ferenc, Horváth Tamás, Heigli László, Németh József, Pintér Gábor, Császár Zsolt, Bedőcs Zoltán, Garamvári Sándor, Bohus Gábor, Meixner Balázs, Horváth Ernő, Bodonyi Attila, Csizmazia Nándor, Márton Tivadar, Bohus Zsolt. Nem léptek pályára, de kerettagok voltak: Danyi Krisztián, Kardos Péter.

Az egyesület zászlója

Egy kép a csapatról napjainkból, egy győztes mérkőzés utáni ünneplésről

Jelenet egy mérkőzésről

Forrás:

Helyi idős személyek szóbeli visszaemlékezései.

Nemzeti Sport című napilap 1994. 07.31., 08.11., 08. 25., 09.01., 10.06. és 11.10 – i lapszámai. - (Arcanum Digitális Tudománytár – Internet).

Soós Róbert – Szabó János: Búcsúmérkőzés. Csákánydoroszló, 2002.

Sport hírlap című napilap 1925. 09. 03 – i lapszáma. - (Arcanum Digitális Tudománytár – Internet).

Takó Gábor: Csákánydoroszló története. Csákánydoroszló, 2004. 177 – 179. o.

www.magyarfutball.hu - Internet

Csákánydoroszlói Helyi Értéktár Bizottság

Simon Zsolt